

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТЕЧАЈУ И ЛИКВИДАЦИЈИ БАНАКА И ДРУШТАВА ЗА ОСИГУРАЊЕ

Члан 1.

У Закону о стечају и ликвидацији банака и друштава за осигурање („Службени гласник РС“, број 61/05), у члану 9, речи: „физичких лица“ бришу се.

Члан 2.

У члану 11. став 2, тачка на крају замењује се запетом и додају речи: „а у року од годину дана ако су ти послови извршени са повезаним лицем.“.

После става 2. додају се нови ст. 3. и 4, који гласе:

„Рокови из става 2. овог члана почињу од дана наступања правних последица покретања ликвидационог поступка у случају да се стечајни поступак спроводи на предлог ликвидационог управника када он утврди да имовина ликвидационог дужника није довољна да подмири сва потраживања поверилаца.

Повезана лица, у смислу става 2. овог члана, имају значење утврђено законом којим се уређују банке у случају стечаја или ликвидације банке, односно значење утврђено законом којим се уређује осигурање у случају стечаја или ликвидације друштва за осигурање.“.

Досадашњи став 3. постаје став 5.

Члан 3.

У члану 16, после става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Министар надлежан за послове финансија прописује основе и мерила за одређивање награде за рад и накнаде стварних трошкова Агенције за обављање послова стечајног управника.“.

Члан 4.

У члану 17. став 1, тачка 1) мења се и гласи:

„1) потраживања Агенције по основу осигураног износа депозита и потраживања поверилаца по основу депозита осигураних у смислу закона којим се уређује осигурање депозита умањена за осигурани износ депозита, као и потраживања Агенције по основу кредита за исплату депозита у висини осигураног износа датих банци у току поступка ликвидације који је претходио стечају, у складу са овим законом;“.

Члан 5.

У члану 19, после речи: „скупштини поверилаца“ додају се запета и речи: „Агенције за лиценцирање стечајних управника“.

Члан 6.

У члану 25, после става 5. додаје се став 6, који гласи:

„Скупштина банке, односно друштва за осигурање, усваја извештај о спроведеној ликвидацији, завршни ликвидациони биланс и извештај овлашћеног ревизора о овом билансу, као и предлог о расподели

ликвидационог остатка, по претходно прибављеној сагласности Народне банке Србије.“.

Члан 7.

После члана 26. додају се чл. 26а, 26б и 26в, који гласе:

„Члан 26а

Ликвидациони управник у поступку принудне ликвидације банке и ликвидациони управник у поступку добровољне ликвидације банке дужни су да у роковима утврђеним законом којим се уређује осигурање депозита, а пре исплате других поверилаца без пријаве потраживања, организују исплату депозита осигураних у смислу тог закона у целости, на терет ликвидационе масе.

У случају да ликвидациони управник утврди да расположива новчана средства нису довољна за исплату из става 1. овог члана, дужан је да организује исплату депозита до висине осигураног износа утврђеног законом којим се уређује осигурање депозита.

Након исплате депозита до висине осигураног износа, ликвидациони управник дужан је да настави исплату депозита сразмерно њиховој висини, а у складу с приливом новчаних средстава до потпуне исплате депозита.

Остали повериоци банке у ликвидацији исплаћују се после потпуне исплате депозита из става 1. овог закона.

У случају доношења решења Народне банке Србије о испуњености услова за отварање стечајног поступка над банком у ликвидацији, из средстава пренетих на рачун банке исплатиоца и даље ће се исплаћивати депозити из ст. 2. и 3. овог члана до истека рока од три године од дана кад је донето решење о одузимању дозволе за рад банци у ликвидацији, након чега ће се извршити повраћај неутрошених средстава у стечајну масу банке.

Члан 26б

У поступку принудне ликвидације ликвидациони управник, у року и на начин утврђеним законом којим се уређује осигурање депозита, одређује банку која ће исплаћивати депозите из члана 26а став 1. овог закона и с њом закључује уговор.

У поступку добровољне ликвидације банке, председник извршног одбора банке дужан је да, уз захтев из члана 24. став 2. овог закона, Народној банци Србије достави одлуку скупштине банке о избору банке исплатиоца, као и уговор закључен с том банком који ступа на снагу даном доношења решења из члана 24. став 4. овог закона.

Ликвидациони управник дужан је да, у складу са уговорима из ст. 1. и 2. овог члана изврши пренос средства потребних за исплату депозита из члана 26а овог закона, из ликвидационе масе на банку исплатиоца, као и да преко средстава јавног информисања обавести депоненте о датуму започињања и месту исплате ових депозита.

Члан 26в

Ради измиривања обавеза насталих а непријављених штета и штета у спору из обавезног осигурања средства за исплату тих штета обезбеђују се и резервишу у завршном ликвидационом билансу друштва за осигурање.

Обезбеђивање и резервисање средстава из става 1. овог члана врши се у складу са правилима о висини техничких резерви за ту врсту штета за годишњи обрачун и преносе се на посебан рачун гарантног фонда осигурања. О износу резервисаних средстава прибавља се мишљење овлашћеног актуара.

Ради измиривања обавеза по основу насталих а непријављених штета и штета у спору из других основа осигурања средства за исплату тих штета обезбеђују се и резервишу у завршном ликвидационом билансу друштва за осигурање у складу са правилима о критеријумима и начину обрачунавања резервисаних штета.

Средства из става 2. овог члана преносе се на рачун ликвидационе, односно стечајне масе друштва за осигурање, који се води код Агенције.

У спору из става 2. овог члана поступак се наставља против ликвидационе, односно стечајне масе.“.

Члан 8.

У члану 27. став 2, после речи: „деобе ликвидационе масе“ додају се запета и речи: „осим потраживања за измиривање обавеза из члана 26в овог закона,“.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.